

У складу са чланом 16. Закона о заштити узбуњивача („Службени гласник Републике Србије" бр. 128/2014) и Правилника о начину унутрашњег узбуњивања, начину одређивања овлашћеног лица код послодавца, као и другим питањима од значаја за унутрашње узбуњивање код послодавца који има више од 10 запослених („Службени гласник Републике Србије" број 49/2015) управник Библиотеке Матице српске (у даљем тексту: Послодавац) 4. септембра 2015. године доноси:

ПРАВИЛНИК О УНУТРАШЊЕМ УЗБУЊИВАЊУ

Члан 1.

Овим Правилником уређује се унутрашње узбуњивање, поступак унутрашњег узбуњивања, права узбуњивача, обавезе Послодавца у вези са унутрашњим узбуњивањем, као и друга питања од значаја за унутрашње узбуњивање и заштиту узбуњивача.

Члан 2.

У смислу овог Правилника поједини изрази имају следеће значење:

- 1) "унутрашње узбуњивање" је откривање информације Послодавцу о кршењу прописа, кршењу људских права, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавање штете великих размера;
- 2) "узбуњивач" је физичко лице које врши узбуњивање у вези са својим радним ангажовањем, поступком запошљавања, коришћењем услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом и правом власништва на привредном друштву;
- 3) "штетна радња" је свако чињење или нечињење у вези са унутрашњим узбуњивањем којом се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право, односно којом се та лица стављају у неповољнији положај; а нарочито ако се неповољнији положај односи на запошљавање; стицање својства приправника или волонтера; образовање, оспособљавање или стручно усавршавање; дисциплинске мере или казне; услове рада; престанак радног односа; зараду или друге накнаде из радног односа; исплату награде или отпремнине; распоређивање или премештај на друго радно место; непредузимање мера ради заштите због узнемиравања од стране другог лица; упућивање на обавезне здравствене прегледе или упућивање на прегледе ради оцене радне способности.

Члан 3.

Забрањено је спречавање узбуњивања.

Одредба општег или појединачног акта којим се спречава узбуњивање - ништава је.

Члан 4.

Забрањено је предузимање штетне радње. У случају наношења штете због узбуњивања, узбуњивач има право на накнаду штете. Узбуњивач према коме је предузета штетна радња има право и на судску заштиту.

Право на заштиту узбуњивача, повезаних лица, због погрешног означавања узбуњивача; заштита лица у вршењу службене дужности, право на заштиту због тражења информације.

Члан 5.

Узбуњивач има право на заштиту у складу са Законом, ако:

- 1) Изврши узбуњивање на начин прописан Законом;
- 2) открије информацију из члана 1 тачка 1 овог Правилника (у даљем тексту: информација) у року од једне године од дана сазнања за извршену радњу због које врши узбуњивање, а најкасније у року од десет година од дана извршења те радње;
- 3) би у тренутку узбуњивања, на основу расположивих података, у истинитост информације поверовало лице са просечним знањем и искуством као и узбуњивач.

Члан 6.

Повезано лице има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због повезаности са узбуњивачем.

Члан 7.

Право на заштиту као узбуњивач има лице које учини вероватним да је према њему предузета штетна радња ако је лице које је предузело штетну радњу погрешно протумачило да је то лице узбуњивач, односно повезано лице.

Члан 8.

Лице које је у вршењу службене дужности доставило информацију има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због достављања информације.

Члан 9.

Лице које тражи податке у вези са информацијом има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због тражења тих података.

Члан 10.

Лице овлашћено за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем је: Секретар Библиотеке (у даљем тексту: Секретар), који је дужан да штити податке о личности узбуњивача, односно податке на основу којих се може открити идентитет узбуњивача - осим ако се узбуњивач не сагласи са откривањем тих података, а у складу са законом који уређује заштиту података о личности.

Свако лице које сазна податке из претходног става - дужно је да штити те податке.

Ако је у току поступка неопходно да се открије идентитет узбуњивача, Секретар је дужан да о томе, пре откривања идентитета, обавести узбуњивача.

Подаци из става 1 овог члана не смеју се саопштити лицу на које се указује у информацији, ако посебним законом није другачије прописано.

Забрана злоупотребе узбуњивања

Члан 11.

Забрањена је злоупотреба узбуњивања.

Злоупотребу узбуњивања врши лице које:

- 1) достави информацију за коју је знало да је неистинита;
- 2) поред захтева за поступање у вези са информацијом којом се врши узбуњивање тражи противпавну корист.

Поступак унутрашњег узбуњивања

Члан 12.

Поступак унутрашњег узбуњивања започиње достављањем информације Секретару.

Секретар је дужан да поступи по информацији без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема информације.

Секретар је дужан да обавести узбуњивача о исходу поступка по његовом окончању у року од 15 дана од дана окончања поступка из става 1 овог члана.

Члан 13.

Информација у вези са унутрашњим узбуњивањем доставља се писмено или усмено.

Писмено достављање информације може се учинити непосредном предајом писмена о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем, обичном или препорученом пошиљком, као и електронском поштом, уколико постоје техничке могућности.

Уколико се достављање информације врши непосредном предајом писмена или усмено, о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем саставља се потврда о пријему информације и то приликом пријема писмена, односно приликом узимања усмене изјаве од узбуњивача.

Уколико се достављање писмена о информацији врши обичном или препорученом поштом - издаје се потврда о пријему информације када се као датум пријема информације код препоручене поштом наводи датум предаје поштом; а код обичне поштом датум пријема поштом код послодавца. Уколико је информација достављена електронском поштом, као време подношења послодавцу, сматра се време које је назначено у потврди о пријему електронске поште.

Члан 14.

Потврда о пријему информације у вези са унутрашњим узбуњивањем садржи: кратак опис чињеничног стања о информацији; време, место и начин достављања информације; број и опис прилога поднетих уз информацију; податке о томе да ли узбуњивач жели да подаци о његовом идентитету не буду откривени; податке о послодавцу, печат послодавца; потпис Секретара.

Потврда о пријему информације може да садржи потпис узбуњивача и податке о узбуњивачу - уколико он то жели.

Члан 15.

Обичне и препоручене поштом на којима је означено да се упућују лицу овлашћеном за пријем информације и вођење поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем, или на којима је видљиво на омоту да се ради о информацији у вези са унутрашњим узбуњивањем може да отвори само Секретар.

Члан 16.

Ако се узимају изјаве од лица у циљу провере информације у вези са унутрашњим узбуњивањем, о томе се саставља записник.

На садржину записника може се ставити приговор.

Члан 17.

По окончању поступка Секретар саставља извештај о предузетим радњама; предлаже мере ради отклањања уочених неправилности и последица штетне радње насталих у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Извештај из става 1 овог члана доставља се послодавцу и узбуњивачу, о коме се узбуњивач може изјаснити у року од три дана од дана достављања извештаја.

Члан 18.

Овај Правилник објављује се на огласној табли Библиотеке и на интернет страници 4. септембра 2015. године и ступа на снагу 12. септембра 2015. године, осмог дана од дана објављивања.

Управник Библиотеке
Матице српске

Селимир Радуловић, с.р.

